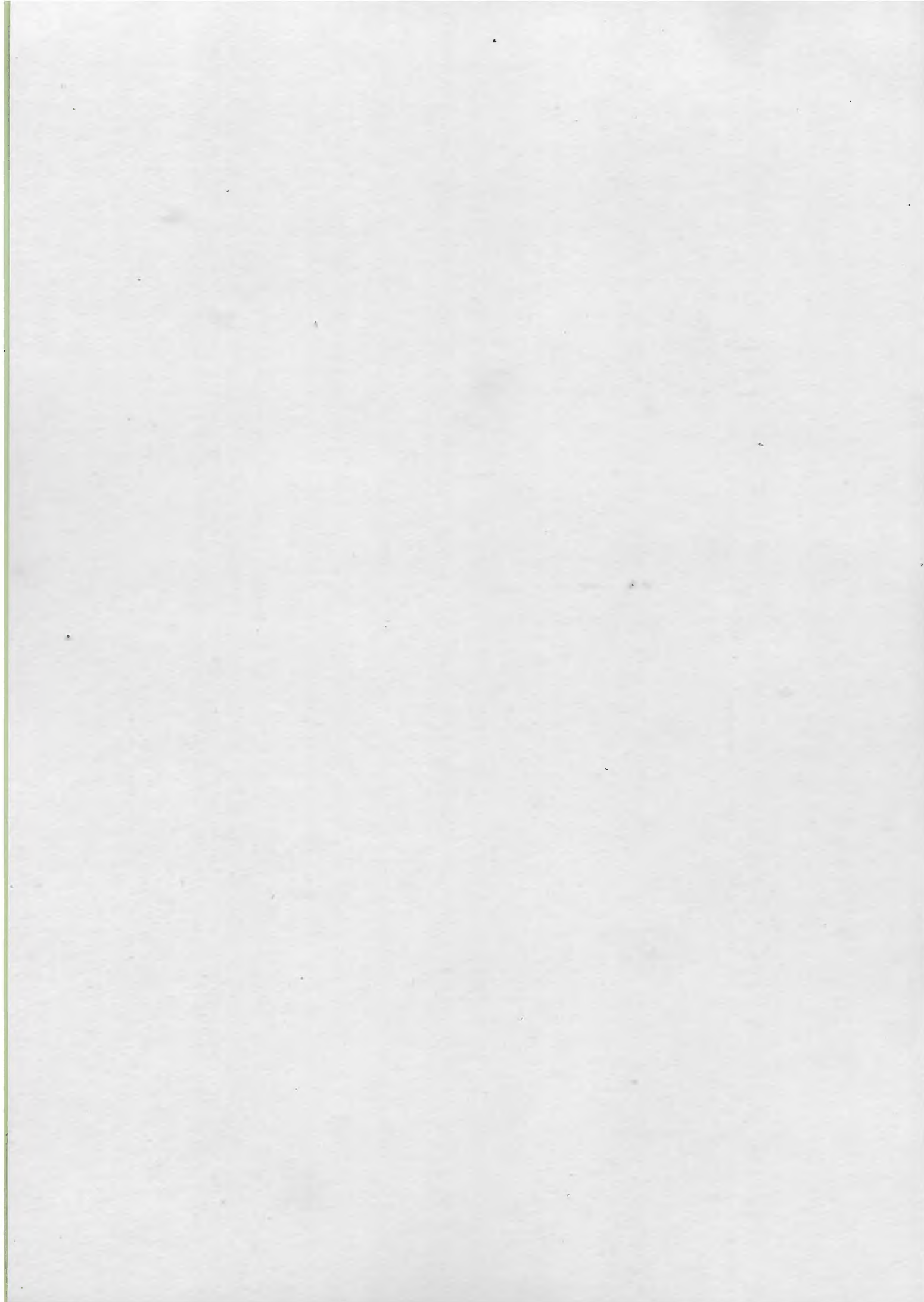

කපටි පුරකලා

සෙර්ගේයි බරැස්දින්

වයිරම් පුසි

රුසියාවේ උසුරි කියන පළාතේ තිබුණු බාලදක්ෂ කඳවුරකදි තමයි වයිරම් පුසි ගැන මේ කතාව මට අහන්න ලැබුණේ.

ඒ කඳවුරේදි මට පුංචි ගෑනු ළමයකු මුණ ගැහුණා. ඒ ළමයාගෙන් අනිත් ළමයින්ගෙන් අතරෙ කිසිම වෙනසක් තිබුණේ නෑ. කොණ්ඩ පොඩි දෙකක් ගොතලා, ටයි පටියක් එහෙම පැලඳගෙන තමයි මේ ළමයන් හිටියෙ. හැබැයි පුදුමයට හේතු වුණු එක දෙයක් තිබුණා. ඒ තමයි ඇයට ළමයි දාලා තිබුණු නම - 'වයිරම් පුසි'.

"ඇයිමේ ළමයට වයිරම් පුසි කියලා කියන්නෙ?" මම හිතුවා. "එයා ඇඳගෙන හිටි සායෙවත් හැට්ටෙවත් වයිරමක් නැහැ. ඒ කියන්නෙ මොකක් හරි වෙන හොරයක් මෙනෙ තියෙනවා"

මම හිතුවා හරි. කඳවුරේ හිටි සමහර ළමයි මේ ගෙනු ළමයට
කතා කරපු හැටි මට ඇහුණා.

“පුසි, පුසි!”

ඒ කොහොම කතා කළත් මේ ගෙනු ළමය කිසිම අමනාපයක්
පෙන්වුවේ නෑ. එයාගෙන්ම මේ ගැන අහලා දැනගන්න මම තීරණය
කළා. ඇහුවා. ඒත් එතකොට ලැජ්ජාවට පත්වුණු මේ පුංචි ගෙනු
ළමයාගේ මුහුණ රතු වුණා.

“නෑ, ඒ මේ නිකමි. ඒ අය ඔහේ නිකමට විහිළි කරනවා” ඇ
කීවා.

“ඔයාගේ ඇත්ත නම මොකක්ද?”

“නතාෂා” ඒ ගෙනු ළමයා කීවා.

‘වයිරම් පුසි’ කියන නම පටබැඳුණේ කොහොමද කියලා කියන්න
නතාෂාගේ කැමැත්තක් නැති බව මට තේරුණා. ඒ නිසා තවත්
ප්‍රශ්න අහලා ඇය ලැජ්ජාවට පත් කරන්න හොඳ නැතැයි කියලා
මම හිතුවා.

මම ඒ ප්‍රශ්නය බාලදක්ෂ
කණ්ඩායමේ නායිකාවට යොමු කළා.
ඇය මහ හඬින් සිහහසුණා.

“එයා නම් හරිම ළමයෙක් තමයි” ඇ
කිවුවා. “මේක හිහහ යන කතාවක්.
ගිය අවුරුද්දට කලින් අවුරුද්දේදී
තමයි නනාෂා ඉස්කෝලේ පළමු
වසර අවසන් කළේ. අපේ මේ කඳවුර
පිහිටලා තියෙන්නෙ ටයිගා මහා
වනාන්තරය මැද්දෙනෙ.

ඔන්න ඔය කාලෙ නතානාත්
මෙහෙ ඇවිත් හිටියා. එයා
කැලයේ ඇවිදිනකොට
වයාසු පැටියකු හම්බ
වුණා. මේ වයාසු පැටියව
දැනින්ම වඩාගෙන නතානා
කඳවුරට ගෙනාවා. 'මෙන්න
බලන්නකො කොච්චර ලස්සන
වයිරම් පුසියෙක්ද කියලා'
නතානා කිව්වා. හැබැයි ඒ
වැඩේ නිසා අපි හොඳටම
බය වුණා. පුංචි පැටියා ගිය
පාරේ ඉව අල්ලමින් වයාසු
දෙන කඳවුරට කඩා වදිවි
කියලයි අපි හිතුවේ.

නමුත් එහෙම කරදරේකට මුහුණ දෙන්න සිදුවුණේ නෑ. ව්‍යාඝ්‍ර පැටවා අම්මාගෙන් මග හැරලා ගොස් සිටි බවයි පේන්න තිබුණේ. සමහර වෙලාවට අම්මා මොකක් හරි හේතුවකින් මිය ගොස් සිටියා වෙන්නත් පුළුවන්. කා අතරත් ජනප්‍රිය වුණු මේ ව්‍යාඝ්‍ර පැටියා බොහෝම කුඩායි, හරිම හුරතල්. නතෘෂා මේ ව්‍යාඝ්‍ර පැටවා තමයි වයිරම් පූසියකුය කියලා පටලවාගෙන තිබුණේ. උං පුංචි දවස්වල, ළමයි එකතුවෙලා බෝතලේකට සුප්පුවක් ගහලා කිරි පෙව්වා, ටිකක් ලොකු වුණාම සත්තු වත්තට භාර දන්නා. ඔන්න එදා ඉඳලා තමයි අපේ ළමයි නතෘෂාට වයිරම් පූසිය කියලා විහිළි කරන්න පටන් ගත්තේ.”

ඒ කතාව මෙනෙහින් අවසානයයි.

දැන් නතෘෂා ලොකු ළමයෙක්, එයා දැන් කියටවත් ව්‍යාඝ්‍ර පැටවයි පුස් පැටවයි පටලවා ගන්නේ නෑ.

උණුරු ව්‍යාඝ්‍රයා

කපටි හුරකලා

මෙ අත පෙරදිග පැත්තේ ගිහින් හිටිය වෙලාවක අපේ දරු පැටවුන්ට තෑග්ගකට මොනවද ගෙනියන්නේ කියලා බොහෝ වෙලාවක් කල්පනා කළා. තෑග්ග ළමයින්ගේ හිත් ගන්නත් ඵපායැ. ව්‍යාඝ්‍ය පැටියකුව අරගෙන යන්නයැ. වලස් පැටියෙක් ගෙනියන්නත් බෑ, ඉතින් තල්මස් පැටියෙක් ගැන හිතලවත් වැඩක් ඇතැ!

“ලේන් පැටියෙක් අරගෙන යන්න පුළුවන්නෙ” දඩයක්කාරයෝ මට පොඩි ඉඟියක් දන්නා. “අපි ‘සුරැස්’ ගාලා අල්ලලා දෙන්නම්. උගෙන් කරදරේකුත් නෑ, ගෙඩියන්නත් ලේසියි, අනිත් අතට කරැණාවන්න සතෙක්නෙ.”

දඩයක්කාරයෝ මට ලේන් පැටියකු අල්ලලා දන්නා. දඩු ලේනකුට වඩා ගොඩාක් පුංචියි, අළු පාටට හුරැයි, පිටෙන් වලිගයෙන් කළු පාට ඉරි ඇඳිලා තියෙනවා. උගේ මුහුණේ තියෙන්නේ කුතුහලයෙන් පිරැණු විශාල ඇස් දෙකක්. කන් පොඩි දෙකේ වුවමනාව හැම දෙයක් ගැනම දැනගන්නයි. ඉතින් කෙටියෙන් කිව්වොත් මේකා සතෙක් නෙවෙයි හැබැම හුරතලෙක්. මම ඒ විදියටම ‘හුරතලා’ කියලා උාට නම දැමිමා.

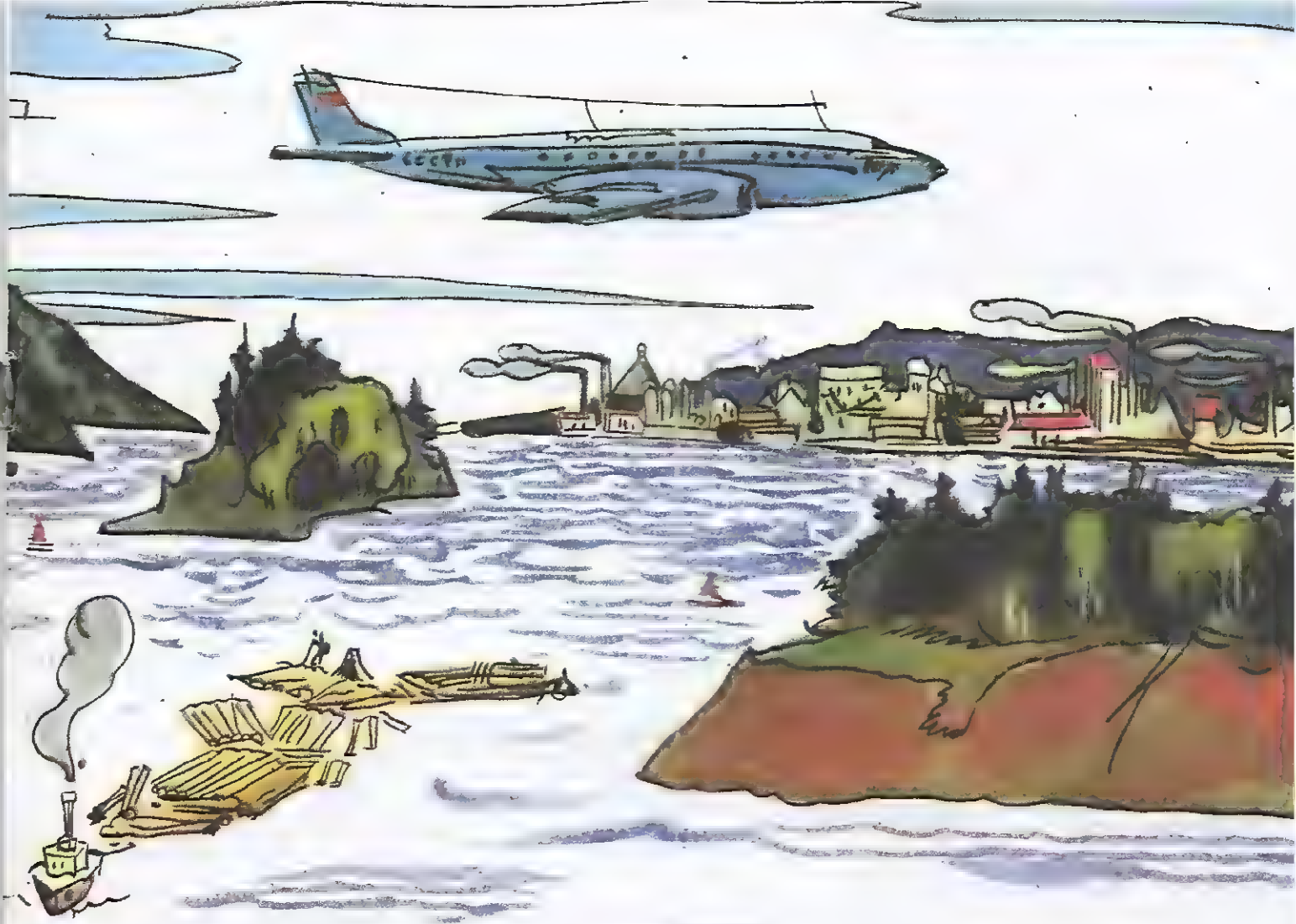
හුරතලාට අපි පුංචි පෙට්ටියක් සූදානම් කළා. ඒක වටේටම හිල් විද්දා. පලතුරැයි ඇට වර්ගයි ටික ටික පෙට්ටියට දැමිමා. හැබැයි ගමනට ඕනෑ තරමට විතරයි!

මම පෙට්ටියත් අරගෙන ගුවන් තොටුපළට ගියා. ටී.යූ.-104 වර්ගයේ ගුවන් යානයකින් මොස්කව් හුවර බලා යන්න පැය එකොළහක් ගතවෙනවා. කාලගුණ තත්ත්වයත් බොහොම හොඳයි! කරදරයක් නැතුව යාගන්න පුළුවන් වෙයි!

ගුවන් යානයෙදි 'හුරතලා' කොතරම් හොඳින් හැසිරුණාද කිව්වොත් මා අසලින් වාඩි වී සිටි අය පවා මේ පෙට්ටියේ ගමන් ගන්නා අමුතු ගුවන් මගියා කෙරේ අවධානයක් යොමු කළේ නෑ. ගුවන් යානයේ ඇන්පිම් මහා හයිසෙන් හඬ දන්නා. ටික වේලාවකින් අපේ ගුවන් යානය වලාකුළුවලින් ඉහළට නැංගා. දැන් හොඳටම හොඳයි. මොකද 'හුරතලා' පෙට්ටිය ඇතුළේ දැගලුවත් ඒ සද්දේ දැන් කිසි කෙනකුට ඇහෙන්නෙ නැති නිසා.

'හුරතලා' පෙට්ටිය ඇතුළේ එහෙ මෙහෙ ගියා, පෙට්ටියේ හිල්වලට හොම්බ තිය තියා ඉවකළා. තමන් දැන් ඉන්නේ කොහේද කියා දැනගන්නතුරු 'හුරතලාට' ඉවසුම් නැතිව ගිටි බව පෙනුණා.

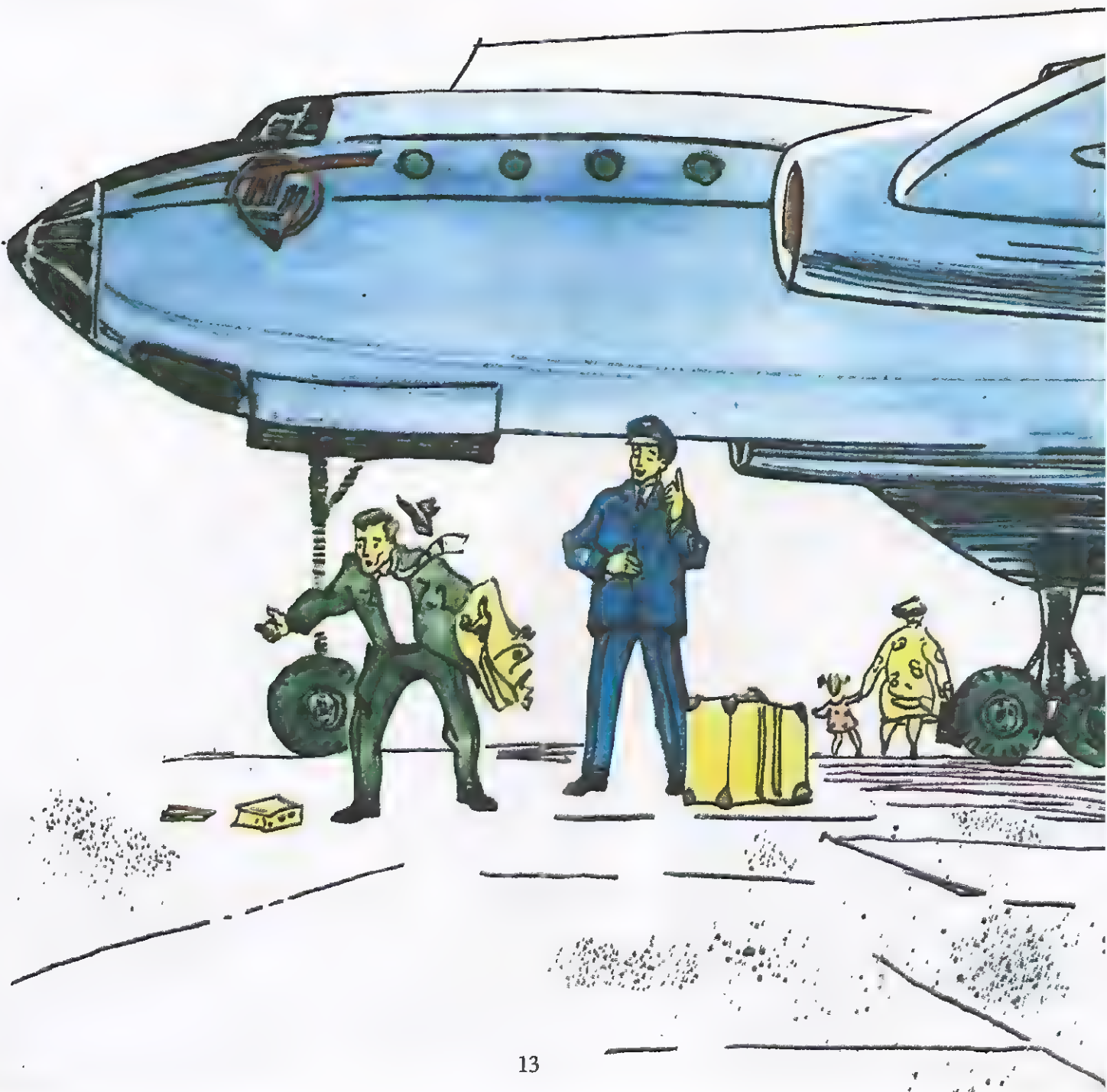

අපි ගුවනින් ඒ අන්දමට පැය කිහිපයක් ගමන් කරලා ඉරිකුටිස්ක් නගරයට ආවා. එතැන ටික වේලාවක් නවතා තිබුණු ගුවන් යානය නැවතත් අහසට නැගුණා. එතැනින් පස්සේ ගොඩබෑවේ නවසීබ්‍රිස්ක්වලට. නවසීබ්‍රිස්ක් ඉඳලා මොස්කව් නුවරට වැඩි දුරක් නැහැ.

ඔන්න දැන් අපේ ගුවන් යානය ධාවන පථය දිගේ ඉදිරියට ඇදෙනවා. මම පෙට්ටියට කන තියා බැලුවා. 'නුරතලාගේ' කිසිම හැලහොල්මනක් නෑ. මේ දැන් මොහොතකට කලින් ඇට වර්ග හප හපා හිටියා, විනාඩියක් විනාඩියක් ගාණේ ගුල්වලට හොම්බ තිය තියා විපරම් කළා. ඒත් දැන් එකපාරටම කිසිම සද්දයක් නෑ.

අපි ගුවන් යානයෙන් එළියට ආවා. ආපු ගමන් මම පෙට්ටිය
 ඇරියා. ඇරලා 'හුරතලාට' මොකද වෙලා තියෙන්නේ කියලා
 බැලුවා. අන්න ඒ වෙලාවෙනෙ වැඩේ වුණේ! මට හිතාගන්නවත්
 බැරි වුණා, මගේ 'හුරතලා' පෙට්ටියෙන් එළියට පැනගත්තේ
 කොහොමද කියලා. මම දකිනකොට, 'හුරතලා' ගුවන් තොටේ
 කොන්ක්‍රීට් ධාවන පථය දිගේ කැලේ පැත්තට දුවයමින් හිටියා. උග
 කොතරම් වේගයෙන් දිව්වාද කිවොත් පයින් දුවලා ගිහින් හෙවෙයි,
 වාහනයක ගියත් අල්ලාගන්න නම් ලැබෙන්නේ නෑ. විනාඩියක් ගියේ
 නෑ අපට උගේ වලිගෙවත් අල්ලාගන්න පුළුවන් දුරකින් හෙවෙයි
 උග හිටියෙ.

“නීති විරෝධී මගී ප්‍රවාහනයට ඔන්න ලැබුණු දඬුවම!” එක ගුවන් නියමුවෙක් විහිළී කළා.

“ඔව්, අපරාදේ. එහෙනම් ‘හුරුතලා’ මාව රැවැට්ටුවා” මම කිවුවා. “කිසිම වියදමක් නැතිව මේකව විලදිවස්තෝක් ඉඳලා මොස්කව් වෙනකමීම අරගෙන ආවා, ආවට පස්සේ පැනලා ගියානෙ!”

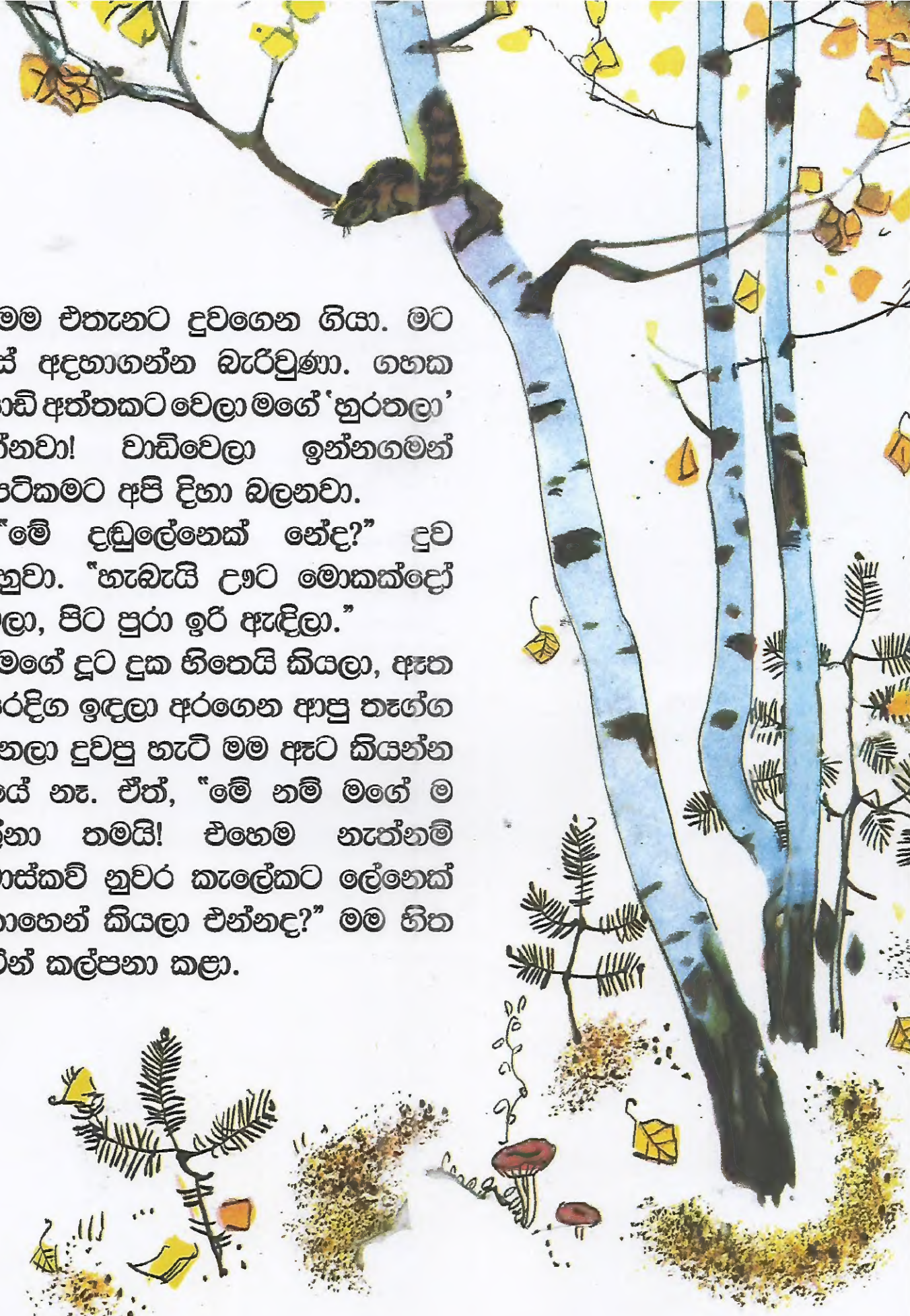
මේ සිද්ධියෙන් පස්සේ මාසයක් විතර ගතවුණා. නිවාඩු දවසක පුංචි දුවත් එක්ක මම හතු එකතු කරන්න කැලේට ගියා. ඒ කැලේ පිහිටලා තියෙන්නෙ ගුවන් තොටුපොළට කිට්ටුවෙන්.

අපි කැලේ ඇවිදයමින් හතු එකතු කළා.

ඔහොම යනකොට දුව එකපාරටම කැගෑවා!

“තාත්තේ, තාත්තේ, මේ බලන්නකො අමුතු සතෙක්!”

An illustration of a squirrel with a brown body and a long, bushy tail, perched on a light blue tree trunk. The tree has several branches with yellow and orange leaves. Some leaves are falling from the branches. The background is white. The squirrel is looking down towards the text.

මම එතැනට දුවගෙන ගියා. මට
දූස් අඳහාගන්න බැරිවුණා. ගහක
පොඩි අත්තකට වෙලා මගේ 'හුරතලා'
ඉන්නවා! වාඩිවෙලා ඉන්නගමන්
කපටිකමට අපි දිහා බලනවා.

"මේ දඬුලේනෙක් හේද?" දුව
ඇහුවා. "හැබැයි උඟට මොකක්දෝ
වෙලා, පිට පුරා ඉරි ඇඳිලා."

මගේ දුට දුක හිතෙයි කියලා, ඇත
පෙරදිග ඉඳලා අරගෙන ආපු තෑග්ග
පැනලා දුවපු හැටි මම අපට කියන්න
ගියේ නෑ. ඒත්, "මේ නම් මගේ ම
ලේනා තමයි! එහෙම නැත්නම්
මොස්කව් හුවර කැලේකට ලේනෙක්
කොහෙන් කියලා එන්නද?" මම හිත
යටින් කල්පනා කළා.

**සෙරූගේයි බරුස්දින්
කපටි හුරුකලා**

චිත්‍ර
වයි. බගරෝදස්කි

පරිවර්තනය
© රත්න දේවමිත්‍ර සේනාසිංහ

සකැපුම
මාලක ලලනජිව

ISBN 978-955-1979-67-6

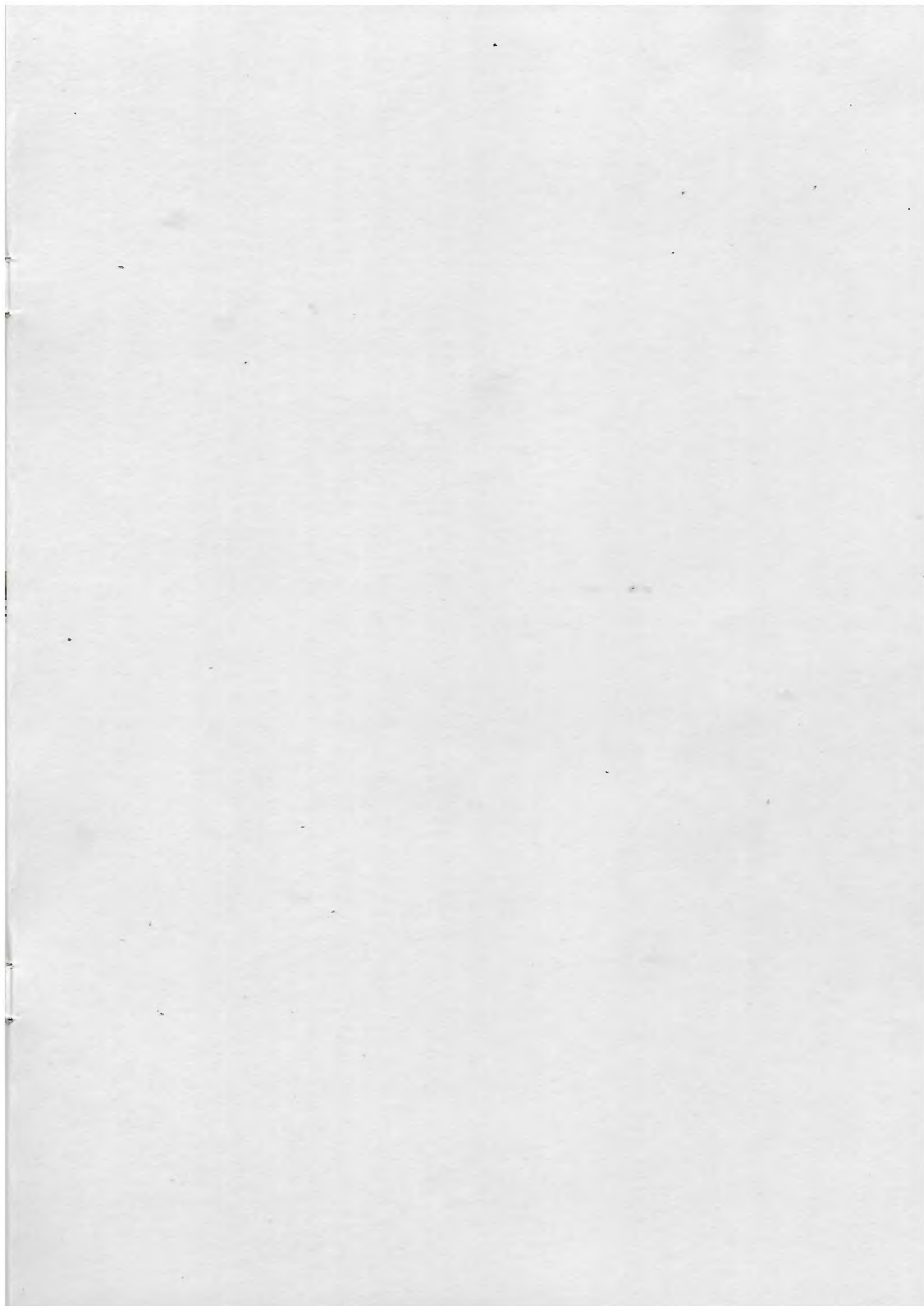
ප්‍රකාශනය

කැනොල් පබ්ලිෂිං හවුස්

මුද්‍රණය
යස ඉසුරු ප්‍රින්ටර්ස්

ප්‍රථම මුද්‍රණය 2018

සෙර්ගේයි බරුස්දින්
කැප්ලි ගුරුකුලා

පරිවර්තනය
රත්න දේවමිත්‍ර සේනාසිංහ

Kanol Publishing House

1196/4, Kottawa Road, Pannipitiya

Tel: 011 4336778, 071 3493447

kanolpublish@gmail.com

ISBN 978-955-1979-67-6

9 789551 979676

kanolbooks.blogspot.com

Rs. 150/-